

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník I.

ŘÍJEN 2007

č.10

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

RŮŽENEC - MOCNÁ ZBRAŇ PROTI ZLU

Denní modlitbu růžence vnímá většina lidí v současné překotné době spíše jako minulost, jako pouhou, dnes už téměř zrušenou, patriarchální tradici našich předků. Při našem neustálém boji s časem se domníváme, že je tato modlitba příliš dlouhá, nezajímavá a na první pohled se může dokonce zdát, že jde jen o jakési nesmyslné opakování formulí. Avšak pokud se nám podaří trpělivě pronikat od této povrchnosti hlouběji, objevíme skutečnou krásu, hloubku a sílu sv. růžence.

Popisovat, z čeho se modlitba růžence skládá a jak se modlí, jistě není na těchto stránkách třeba. Ale o tom, jak růženec vznikl a staletími se vyvíjel až do dnešní podoby asi většinou moc nevíme. Podle legendy je původcem této modlitby sv. Dominik

(1170 - 1222), který ho obdržel od samé Matky Boží jako novou a mocnou zbraň proti Albigenským a který ji použil s velkým úspěchem. Ovšem historie se o této události nikde nezmiňuje.

Nejstarším papežským výnosem o růženci je bula Sixta IV. „Pastoris aeterni“ z r. 1478, v níž papež potvrzuje růžencové bratrstvo založené r. 1475 v Kolíně nad Rýnem. V nejstarších dobách užívali mniši zrnec navlečených na šňůře, aby přesně dodrželi počet předepsaných modliteb. Od nich tento způsob přejal i věřící lid, který se namísto 150 žalmů začal modlit 150 Otčenášů denně. Taková šňůra s 50, 100 nebo 150 zrny se nazývala „Paternoster“ a ve středověku našla velké obliby. Od 12. nebo 13. století začali věřící k modlitbě Otčenáše připojovat také Zdrávas. Kartuzián Jindřich z Kalkatu (+1408) rozdělil Zdrávasy na desátky a mezi ně vložil modlitbu Páně. Další z kartuziánů, tentokrát Dominik Pruterius z Trevíru připojil r. 1410 k jednotlivým zdrávasům různá tajemství ze života Krista a Panny Marie. Celkem jich vytvořil 50. Tento způsob růžencové modlitby se rychle rozšířil s tím, že počet vkládaných tajemství se různil. Někteří jich vkládali 50, jiní až 200 a více. Avšak postupně se počet tajemství začal redukovat a roku 1483 se už vyskytuje růženec s 15 tajemstvími. Krátce před rokem 1700 se každý desátek uzavírá doxologií „Sláva Otci ...“. Úvodní Otčenáš se třemi zdrávasy se předepisuje od r. 1650. Zvyk zahajovat růženec modlitbou Věřím v Boha je ještě starší.

Měsíc říjen bývá zasvěcen Královně růžence od roku 1883, kdy tak učinil papež Lev XIII. Mezi další papeže, kteří zdůrazňovali důležitost modlitby růžence patřil Jan XXIII. a Pavel VI., který zvláště připomínal její evangelijní charakter a kristologickou orientaci.

Svatý Otec Jan Pavel II., velký mariánský ctitel, si byl vědom potřeby aktualizace této modlitby a navrhl v roce 2002 její rozšíření o dalších 5 růžencových tajemství tzv. „tajemství světla“, která jsou inspirována událostmi Kristova veřejného působení. Došlo tak ke vhodnému doplnění 15 tajemství růžence radostného, bolestného a slavného,

kteřá ustanovil jeho předchůdce papeř Pius V. uř v roce 1569. Navíc ve svém apořtolském listu „Rosarium Virginis Mariae“ z října 2002 vyhlásil od října 2002 do října 2003 „Růřencový rok“ a to proto, aby opět byla ořivena praxe modlitby růřence v cířkvi, rodinách i mezi jednotlivci. Kromě mnoha jiných myřlenek o nezměrné hodnotě růřence uvedl: „Svou povahou je tato modlitba mariánská, nicméně je modlitbou zaměřenou ke Kristu. Svými střídmyými prostředky vyjadřuje hloubku celého křesťanského poselství a je téměř jeho shrnutím.“ A když se ho jednou novináři ptali, kde studuje a získává svá řivotní moudra, odpověděl jednoduře - v modlitbě růřence.

Význam růřence:

Růřenec je modlitbou pro všechny. Modlí se ho papeř, kněž, politik, voják, vědec, dělník i žebrák; zralý muž, stařec i dítě. Světci si vždy vážili sv. růřence a často se ho modlili. Např. sv. Klement Maria Hofbauer tvrdil, že touto modlitbou dosáhl vždy všeho, čeho si žádal, obrátil mnoho hřiřníků: zednáře, protestanty, vlažné katolíky a zvláště pak mladé lidi.

Sv. Jan Bosko zavedl denní modlitbu růřence do všech svých ústavů a na námitku markýze Roberta d'Azeglia že růřenec znamená ztrátu času a nudu pro čilou mládeř, odvětil přívětivě, ale rozhodně: „Mně velmi záleží na této pobořnosti. Na ní, řekl bych, spočívá celá moje instituce. Odhodlal bych se zřici mnoha důležitých věcí, ale růřence nikdy.“

Osvoboditel Irska Daniel O'Connel se modlil růřenec v anglickém parlamentě, když se jednalo o právech Irska. O růřenci řekl: „Toto je má filosofie, má síla, má pomoc shůry“. Učenec Volta denně přijímal při mři sv. s růřencem v ruce; věhlasný přírodopisec Dr. Schafhätel býval denně na růřencové pobořnosti; proslulý mnichovský lékař Nussbaum se modlival růřenec před každou operací, stejně jako francouzský lékař Dr. Recamier, jehož jméno znělo po celé Evropě.

Mozart, jakmile dokončil každou skladbu, se na poděkování pomodlil růřenec. Další slavný skladatel Křiřtof Gluck svá díla tvořil s růřencem v ruce. Také Josef Hayden vyznal: „Skládám - li a nevím jak dál, vstanu od piana a pomodlím se desátek růřence.“

A tak bychom mohli pokračovat dál. Na různých místech světa, u lidí všech stavů a profesí má modlitba růřence své stoupence a ctitele. Bylo by velkou chybou domnívat se, že se to týká jenom dob minulých. Ba právě naopak. Ve své jednoduchosti a hloubce jako protipól dnešní složitě, zmatené a povrchní doby zůstává významnou modlitbou i na začátku třetího tisíciletí. Už papeř Lev XIII ji v roce 1883 označil za **mocnou zbraň proti zlu**. Jako skutečně účinný duchovní nástroj. Papeř Pius V. napsal: „Jakmile se začala šířit modlitba růřence, počali se křesťané měnit v jiné lidi.“

Připravila H. Martincová

***

APOŘTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apořtolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přinářím ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježišem Kristem, který ve mři sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

To vše přinářím jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou cířkve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby všichni křesťané, i když žijí v menřině, měli odvahu a sílu ke svědectví řivota z víry.

Úmysl misijní: Aby světová misijní neděle zapálila ve všech pokřtěných touhu po šíření evangelia.

Úmysl národní: Aby lidé znovu objevili hodnotu času věnovaného modlitbě.

Úmysl farní: Aby rodiče naší farnosti vedli své děti k pravidelné modlitbě a aby také modlitba svatého růřence měla své místo v našich rodinách.

***

Pane, udělej z nás nástroj svého pokoje,
abychom přinářeli lásku, kde je nenávisť,
odpuřtění, kde je urážka,
jednotu, kde je nesvornost,

víru, kde je pochybnost,
pravdu, kde je blud,
naději, kde je zoufalství,
radost, kde je smutek.
světlo, kde vládne tma.
Pomoz nám, abychom netoužili po útěše, ale těšili,
po porozumění, ale rozuměli,
po lásce, ale milovali.
Vždyť kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu se odpustí,
kdo umírá, vstane k životu.

***

Z FARNÍCH MATRIK:

**Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci září 2007 přijali:**

Anežku Černobýlovou - Újezd
Petra Ambruze - Újezd
Filipa Psotu - Újezd
Tomáše Latináka - Vysoké Pole
Zuzanu Gombárovou - Vysoké Pole
Vendulu Boženu Váňovou - Horní Lhota

***

**V měsíci září 2007
odešli na věčnost a byli pohřbeni:**

8. září:

Karel Mozgva - 46 let
Slopné 2

14. září:

Anna Šimáková - 61 let
Újezd 324

22. září:

Stanislav Orsák - 74 let
Loučka 24

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.*

***

NĚCO O Hnutí MODLITBY MATEK

Hnutí MM (Modlitby matek) spojuje matky, které se chtějí společně modlit za své děti a vnoučata. Bylo založeno na konferenci New Dawn (Nový úsvit) v Anglii na konci 90.let a nyní se rozšířilo do celého světa.

Spiritualita MM je mimořádně jednoduchá. Její podstata je **v úplném odevzdání se do rukou Božích** v dětské důvěře, aby mohl svobodně naplňovat svou vůli v našich životech. Aby nás mohl používat jako svůj nástroj. Víme, že Bůh nás miluje tak, že mu můžeme odevzdat vedení svého života. On ví, co je pro nás nejlepší. Není většího dobrodružství na tomto světě, než objevovat to, co pro nás Bůh přichystal – Jeho plán. Prozradí nám svou vůli jen tehdy, když mu to dovolíme, když mu důvěřujeme. Chce, abychom byli lidmi, kteří to myslí vážně, když se modlí: "Přijď království Tvé, buď vůle

Tvá jako v nebi, tak i na zemi.“ Aby přišlo Boží království (ve kterém vládne Boží vůle), musí nejdříve pominout naše království (kde vládne naše vůle). Proto se odevzdáváme.

Zvláště těžké je důvěřovat, když nevidíme východisko, kdy neslyšíme Boží hlas a rádi bychom se opřeli o své pocity. I když máme problém, učíme se i v takové situaci Pána chválit a děkovat mu. Poněvadž Boží láska je větší než jakýkoliv problém. Čím více se zabýváme problémem, tím se stává větším. Ale když se díváme na Pána, naše úzkost začíná blednout ve světle Jeho lásky.

Skupinky, ve kterých se setkáváme, jsou malé – dvě až osm matek. Zapojují se i svobodné ženy a ženy bez dětí, které cítí touhu modlit se za děti.

Stejně tak, jak vzniklo společenství **Modlitby matek**, podobně vzniklo i společenství **Modlitby otců** a společenství dětí **Děti víry**. Centrum pro ČR je v Brně. V naší farnosti jsou zatím jen Modlitby matek, ale věříme, že otcové jsou si vědomi své odpovědnosti v rodině a nedají na sebe dlouho čekat se založením společenství Modlitby otců.

To, že jsme součástí Modliteb matek, je pro nás úžasnou útěchou a povzbuzením, zejména když víme, že jsme sjednoceny v modlitbě s mnoha dalšími matkami po celém světě, které se také modlí i za naše děti.

Svatava Machů

***

ZE ŽIVOTA - SKOTSKÁ LOĎ

„Tenhle příběh mi vyprávěl můj skotský přítel za jedné větrné noci v jeho domě na pobřeží,“ řekl dr. B. T., který nám slíbil na dobrou noc příběh s posláním. „Prý se v jejich rodině traduje, předává se z pokolení na pokolení...“

Doktor T. se zahleděl do krbu, kde za tichého praskotu řeřavěla a dohasínala polena. „Jeho předkové byli rybáři odnepaměti a málokdo z nich zemřel doma v posteli, většinou zahynuli v mokré loži, jak se tam říká smrti ve vlnách. Manželky, matky a dcery se při každé bouři, kterou trávili jejich blízcí na moři, báli, že už nikdy nespátí své milované – a nebylo divu, pobřeží je tam zlověstné a nebezpečné i pro toho, kdo je dobře zná. Aby se rybářům usnadnila práce, dělávalo se ledaco. Na pobřeží se zapalovaly ohně pro navigaci, zpravidla jezdívalo několik člunů současně, aby se mohly podporovat. Všichni v tom kraji byli od dětství dobří plavci. A přesto se poměrně často stávalo, že lodě vypluly a nedopluly.

Tak se jednou ztratila i loď, na níž vyjel na moře... počkejte... ano, manžel prababiččiny sestry, tak to přítel říkal. Zkrátka, rybář zrána vyplul a nevrátil se. Po dvou týdnech věřili už všichni, že je mrtvý, jen ne mladičká vdova, která nemohla pochopit, že by její novomanžel NEBYL. Ano, je velmi těžké přijmout a pochopit, že ten, kdo po léta žil po našem boku, náhle NENÍ.

Přicházela každý den k moři, když se ostatní rybáři navraceli, a vyhlížela manželovu loďku. Nemluvila. Skoro nejedla. Chodila v černých šatech po pobřeží a sousedé ji s úzkostí pozorovali, nebyla by první, koho by velká láska připravila o rozum. Každý večer chodila zapálit na velký útes oheň, aby manžel nezabloudil, aby věděl, kam se má vrátit. Týdny plynuly a noc co noc se krásná mladá dívka v černých šatech vydávala na útes. Rodina se pokoušela odvést z kraje. Sousedé se snažili rozmluvit jí její počínání a vrátit ji do života. Neuspěli. Několik mladíků se s ní snažilo zapříst rozhovor, byla půvabná a na poměry v tom kraji a zámožná, kdekerý by ji rád uvedl do svého domu. A pak jí jednou spatřili, jak běží dolů z útesu, mává rukama a křičí. Zbláznila se, pomysleli si. Ale ona letěla jak pták a plakala – štěstím. Sbíhala přes osadu dolů k moři a mávala pažemi, jako by chtěla obejmout toho, koho milovala, jako by ho přivolávala. Lidé pospíchali plni obav. Na břehu stál její muž. Živý, zdravý, rozběhl se ke své ženě a vzal ji do náruče. Vysvětlilo se, že ztroskotal na malém ostrůvku a přežíval na něm, pil dešťovou vodu, jedl všechno, co se jíst dalo. Musel čekat, až vlny k ostrůvku přihnaly trosky z jiného plavidla, těmi svou loďku vyspravil a pak vyplul nazpět. Bloudil, ale nakonec spatřil záři na útesu, záři z ohně, který každou noc zapalovala jeho žena, ta, již v osadě kvůli jejímu chování považovali za pomatenou.

Přežil díky světlu, jež rozsvítla ta, která ho milovala, i když jí to kdekdo rozmlouval a někteří se jí dokonce kvůli tomu i posmívali. Přežil, protože jeho žena se nebála výsměchu, poslouchala hlas své naděje a udělala pro tu naději všechno, co mohla.

Stáli na pobřeží, sousoší věrnosti, lásky a síly, sousoší ozářené svítilnami těch, kteří jim nevěřili, a teď je užasle a radostně obstoupili.

Čili šťastný konec. Ale já si říkám: Každý den vyplouvají naši blízcí na svá moře, do vln svých starostí a trýzní, každý večer čekají na světlo, které jim můžeme rozsvítit jen my. Dočkají se? Spatří to světlo dnes večer? Neztroskotají.

podle Eduarda Martina – Andělské vteřiny – připravil Václav Ulrich

***

PROMĚNY NÁBOŽENSTVÍ - NOVÁ NÁBOŽENSTVÍ?

Vzpomínám, jak v jednom českém filmu z doby Pražského jara 1968 – brzy staženém cenzurou doby normalizace – se v rychlém střihu proluly záběry z hystericky monumentálních oslav odhalení pomníku J. V. Stalina na Letné s utajeným dokumentem o vyhození téhož pomníku do vzduchu po odhalení kultu osobnosti. V našem televizním seriálu jsme zas nechali prolout záběry z komunistických prvo-májových oslav (ještě z roku 1989) s obřimi ikonami klasiků marxismu s pohledem na davy proudící o několik měsíců později týmiž místy na koncert skupiny Rolling Stones.

Popkoncerty nabízejí kult hvězd, zážitky extáze a mystické sounáležitosti s davem; najdeme tu i mnoho známých liturgických prvků – rituální gesta či tajemné prolínání světla, tmy a dýmu. Šamani a žreci dávných kultů by se tu cítili jako doma. Religionistickému pohledu by nemělo uniknout, jak některé hvězdy populární hudby – velice v tom vyniká zpěvačka s příznačným pseudonymem Madonna – cíleně užívají blasfemickým způsobem tradičních náboženských symbolů a jak řada heavymetalových skupin se vyžívá v symbolice satanistických sekt. Když už selžou všechny způsoby, jak upoutat pozornost, je vždy ještě možné sáhnout k náboženství – jeho symboly spolehlivě fascinují a elektrizují, provokují síly, leží hluboko v kolektivním nevědomí – a to i ve svých převrácených a karikaturních verzích.

Pseudonáboženská funkce sportu je také vděčným předmětem zájmu psychologů a sociologů. V jedné studii se popisuje pohled z přistávající helikoptéry nad večerní Paříží, zachycující osvětlené prostranství, na němž jedenáct proti jedenácti rituálně oděných mužů pohybuje podle starých pravidel posvátným kulatým předmětem, zatímco přihlízející dav upadá do transu a vydává nepopsatelné skřeky. Uplatníme-li na fotbalové utkání tytéž kategorie, jimiž antropologové popisovali náboženské rituály divochů, - kde najdeme skutečně podstatný rozdíl?

Odhlédneme-li od velkolepé liturgie, rámuující například olympijské hry – které ve svých antických počátcích měly vysloveně náboženskou povahu, setkáme se v davové extázi na konci například hokejových turnajů se vším, co nalezneme na popkoncerty, ale ještě s něčím navíc. Dav, sledující závěrečné utkání mistrovství světa v ledním hokeji na Staroměstském náměstí, nejen v dramatických chvílích klekal na zem a spínal ruce k nebi, nýbrž při slavném návratu hokejistů do vlasti naplnil Prahu zcela pozoruhodným voláním: „Hašek není člověk, Hašek je bůh!“

Bylo by opravdu zajímavé zkoumat svéráznou lidovou teologii, skrytou za takovým poněkud odvážným tvrzením. Zdá se, že když lidé prožívají něco obzvlášť silného, tak sekulární gesta a sekulární jazyk to nestačí vyjádřit – a tak i ti, kteří se hrdě deklarují jako neznabozi, rychle a bez velkých rozpaků sklouznou do jazyka a gest starých náboženství. Zároveň se do běsnění sportovních fanoušků vkrádá zadními dvířky potlačený kult nacionalismu, zvláště tam, kde lidé v běžném životě – kde na rozdíl od sportovních her o něco jde – nenacházejí příliš důvodů k národní hrdosti či pýše na svůj stát. Bohužel, fanatismus sportovních fanoušků nabývá celosvětově destruktivní rysy: opakovaně dochází po sportovních utkáních k masovému vybíjení agresivity a projevům vandalismu, z dědictví rytířských klání s rytířskými pravidly se vracíme spíše do cirků gladiátorů s publikem lačným pachem krve.

pokračování příště

podle knihy Prolínání světů od Tomáše Halíka připravil Václav Ulrich

JEDNOTA KŘESŤANŮ

(pokračování)

Církev bratrská

Historie:

Počátky církve spadají do let 1860-80. V oblasti Náchoda vzniklo nejprve lidové probuzení, které vedlo k založení sboru první Svobodné evangelické církve české. Po vzniku Československé republiky v roce 1918 rozšířila působnost i na Slovensko a Podkarpatskou Rus. Za komunistické éry v roce 1951, po zrušení náboženských spolků se k ní připojila značná část jiných spolků i různých národností, co vedlo církev ke změně jména. Od roku 1967 se nazývá Církví bratrskou a hlásí se do rodiny evangelikálních a reformovaných církví.

Poslání:

Církev bratrská klade důraz na autoritu Písma svatého. Členství mohou získat jen pokřtění křesťané, kteří vyznávají Ježíše Krista jako svého Spasitele a o členství požádají. V církvi převládá křest dospělých, ale je umožněn i křest dětí. Křest jiných křesťanských církví je uznáván. Hlavní poslání vidí církev v kázání a výkladu Božího slova. Zvěstování je zaměřeno na obrácení od starého života k životu s Kristem a duchovní narození z Ducha Svatého. Důraz je kladen na katechezi, duchovní růst a aktivní učednictví. Velká pozornost se věnuje duchovní výchově dětí, mládeže i mladých rodin.

Organizace:

Sbory řídí staršovstva, v jejichž čele jsou pastýři sborů. V zájmu duchovní jednoty se sbory řídí společnou ústavou, vyznáním, řádem a zásadami, přijatými celocírkevní konferencí – nejvyšším orgánem církve. Výkonným orgánem konference je vždy na čtyři roky volená Rada církve bratrské.

Statistika:

V současné době má církev 57 sborů a patří do ní přes 9000 členů s dětmi a přípravnými členy. V církvi pracuje 85 kazatelů a vikářů. Vydává měsíčník Bratrská rodina a má vlastní nakladatelství Oliva.

*Zdroj: Ekumenická rada církví v ČR
(pm)*

***

9. NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA - VĚC CELÉ FARNOSTI

Jak jsme viděli a slyšeli při cestách sv. Otce, Afričané a Indové při nedělní mši svaté tančí. Rytmický pohyb, hudba, tanec, zpěv, všechny tyto spontánní projevy radosti uplatňují při bohoslužbě. Každý národ má právo chválit Boha po svém.

Kdysi to tak bylo asi ve všem křesťanstvu. Ještě Klemens z Alexandrie píše: „Tanec, který doprovází modlitbu, dává duši křídla k výstupu k nebesům.“ I ve středověku byly ještě taneční pohyby součástí bohoslužby. Při velikonoční sekvenci například dělal rytmičké pohyby biskup se svou kapitulou a podle nich i lid v katedrále.

I my v dnešních dobách máme právo slavit liturgii jako radostnou, posvátnou hru před Bohem. Každý máme při ní mít svou roli. Podle svých schopností smíme hrát a tančit, jako David před archou.

Němý, hluchý, pasivní divák - takový tu nemá být žádný.

Jakou roli tu hrají já? Čím přispívám ke společnému slavení, ke zdaru a kráse naší bohoslužby? Tuto otázku bychom si měli každý občas položit.

Kdesi jsem četl, jak viděl náhodný návštěvník nekřesťan běžnou nedělní bohoslužbu:

„Lidé se tam scházejí, ale jsou to asi samí nepřátelé; neusmějí se na sebe, nepozdraví se. Proč se vůbec sešli? Čte se jim z posvátné knihy, a jedni se při tom rozhlížejí, jiní listují v knížce, co mají před sebou. Proč to čtou, když to neposlouchají?“

Venku na vývěsce stálo, že to bude slavnost. Ale ten vedoucí vpředu je zasmušilý. Nikde ani stopy radosti. Proč tomu říkají slavnost? Pak začne společný zpěv, ale kdepak společný. Mnozí otevrou ústa, jen když zívají. Proč se zpívá, když se nezpívá?

Pak ten vpředu cosi bez zájmu mluví a lidé bez zájmu čekají, kdy skončí. Proč tak dlouho mluví, když to nikoho nezajímá? Potom se ten vpředu modlí. Možná, že to jsou pěkné modlitby, ale říká je rychle a bez přestávky, není možné se nad něčím zamyslet. Proč ne raději méně a rozvázně?

Pak zve lidi ke stolu, ale mnozí pozvaní nepřijdou. Proč šli vůbec do kostela, když tam pohrdají vším, co se tam děje?"

Říkáte se teď možná v duchu: naštěstí takhle ošklivé tou nás všechno není. Ale k dokonalé souhře všech máme také ještě kus cesty. Vy abyste konali každý to, co přísluší vám. Všichni se máme podle svých možností přičinit, aby nedělní bohoslužba v naší farnosti byla oduševnělá, krásná, radostná. Abychom odtud odcházeli posílení a potěšení.

Před koncilem byli za nositele liturgického dění uznáváni jen kněží. Dnes platí, že dobrá nedělní bohoslužba je záležitostí všech (např. LK čl. 29).

Tohle se dobře poslouchá. Ale jak to tedy budeme u nás dělat, aby na nás neplatila žádná z výtek onoho cizince ze začátku kázání?

Hned předem si řekněme: přestože liturgie je hra, posvátná hra Božích dětí před Boží tváří, těžiště živé bohoslužby není ve zvláštních atrakcích - ty ať jsou vždy svátkovou výjimkou - ale v prostých věcech oduševnělého konání bohoslužby nejen tělem, ale i duchem a srdcem.

- Všimni si sousedů při příchodu do kostela. Usměj se, podej ruku, přátelsky zamávej, šeptni slovíčko. Boží majestát tím neurážíš - jen usnadňuješ lidské společenství.
- Naslouchej čtení soustředěně, pozorně. Posluž ostatním jako lektor.
- Na lavicích jsou kancionály. Založ si v nich písničky už přede mší, nalistuj píseň a nabídní i sousedům. A zpívej chutě, ať povzbudíš i ostatní.
- Při společných modlitbách ať jsi účasten hlasem i srdcem.
- Sleduj modlitby kněze a souhlas vyjádři energickým amen.
- Zúčastňuj se všeho dění ve farnosti. Pomáhej, kde a jak jen můžeš. Vždyť to jsou roky k setkání s Pánem Ježíšem. Farnost má podle svých sil nedělní bohoslužby spoluorganizovat s knězem.
- Divadelní laciné efekty do kostela nepatří, to je pravda, ale přesto uvažte: co by řekla rodina, které by hospodyně každou neděli předkládala stejné jídlo? I v kostele se mají promyšleně střídat písně, roucha, symboly, výzdoba, osvětlení. A kde by na to vše měl stačit sám kněz? Zdá-li se vám tedy, že naše bohoslužba je dosud monotónní, málo živá - pak pomozte všichni, aby nebyla.

Vymýšlejte, hledejte, pomozte udělat, co by zkrášlilo a zniternilo nedělní cestu farní rodiny k Pánu Ježíši.

R. Guardini napsal: „Liturgie je posvátná, radostná hra před Bohem. Slavit liturgii znamená poslechnout příkaz Páně a být jako děti. Vzdát se své dospělosti, která chce jednat vždy účelně. Hrát si a tančit jako David před archou. Může se stát, že přestárlí lidé, kteří už se nedovedou stát dětmi, budou na to rozmrzele hubovat. I Davidovi se stalo, že se mu jeho vlastní žena vysmívala.“

My už jsme si odvykli hrát. I dětem dnes zbývá na hraní málo času. Musí do hudebky, do rytmiky, do angličtiny, do plavání, do tělocviku - a nakonec musí do ordinace psychiatra. Ani sport už není pro mládež hrou, ale tvrdým výcvikem za účelem nejlepších výkonů, úspěchů, vítězství. Nesportuje se, nehraje se pro radost ze hry, ale pro vítězství.

My křesťané jsme při nedělní bohoslužbě také dost vzdáleni Guardiiniho představě, že máme konat liturgii jako radostnou hru před Bohem. Zpěv je nám povinnou součástí bohoslužby - ne radostným prozpěvováním. Obětní průvod a ostatní průvody jsou vážným konáním - ne radostným tanečním kráčením vstříc Pánu a spolu s Pánem. Musíme se té radostné hravosti nově učit.

“Smích je nejsilnější zbraní naděje” - napsal americký teolog Harvey Cox. Pomozte tedy všichni, aby naše nedělní bohoslužby byly tak krásné, že se srdce směje.

Poznámka pro kněze :

Byl to tuším Dr. Josef Bradáč, kdo si v materiálech pro děkanátní liturgické konference stěžoval:

"V našich kostelích místo radostného slavení nejsvětějších tajemství křesťanství, bývá často jen uspěchaný provoz. Kněz je příčinlivý - zvládl nové rubriky stejně dobře, jako znal staré - a už to jede. Žádné zdržování, mše musí být za 50 minut hotová, v další štaci čekají další lidé. A tak jde všechno ráz na ráz: modlitba, čtení, zpěv, kázání, oznamování, požehnání. Jako Orient-Expres, řítí se vše kolem věřících, kteří neměli vůbec čas a možnost do rychlíku nastoupit.

Chce to zastavit - dělat pauzy, aby věřící mohli nastoupit. Chce to umožnit věřícím aktivitu, která jim přísluší. Chce to opravdu už skoncovat s neblahým monopolem kněze v liturgii, který dělá vše sám."

Nedělní liturgie po koncilu není už mše pro farnost, ale mše farního společenství, i když kněz je tu nadále životně potřebný. Dobrou liturgii nemůže dělat kněz sám. Musíme farníky vytrvale učit, že i oni se staví v neděli před Boha, že i oni s knězem „sloužili“ mši svatou. Nezáskáme k tomu naráz farnost celou, ale malá skupina zainteresovaných se najde všude. A už je tu počátek cesty od liturgie jednomužné k liturgii týmové.

Tito liturgiíci pomocníci (lektori, kantor, varhaník, sakristiáni, starší ministranti, zdobiči) se musejí scházet, vzájemně podněcovat a vyměňovat zkušenosti. Navštěvovat jiné farnosti a učit se od nich.

Knězova role je tu rozhodující. Nespočívá v káravém a mrzutém vyčítání, že dělají málo, že nejsou v kostele a ve farnosti dost aktivní. Lidé mají dost všelijakých akcí, které musí dělat celý týden venku, v kostele hledají klid. Právem v něm vidí především místo aktivity Boží. Proto vedení lidí k aktivitě nesmí mít ani nádech honění a nucení. Kdyby aktivita při bohoslužbě nevycházela z vnitřní potřeby, byl by to dril na setkání s Tajemstvím. Středem všeho musí být objevování smyslu existence člověka i světa. Hlavním jednajícím tu je přece Kristus, ten tu vykonává své kněžství.

Proto kněz, který se snaží prohloubit aktivitu farnosti při bohoslužbě, musí postupovat po těchto stupních a žádný nesmí vynechat:

- 1) Sám vše promyslet a přesvědčit sebe.
- 2) Vysvětlit lidem a vzbudit touhu, aby to i u nich bylo také tak pěkné.
- 3) Hovořit o tom ve skupině pro přípravu bohoslužby.
- 4) Pak to teprve zavést. Bez spěchu, aby nevznikl pocit ztráty, ale obohacení. Nic starého neodstranit, dokud nové není dobře připraveno. Dobrá nedělní bohoslužba, liturgie živá a radostná, to je práce na léta.

připravil Tomáš Just

***

DOPOUŠTÍ BŮH ZLO?

Tuto otázku položila po tragických událostech 11.září v New Yorku reportérka americké stanice CBS Anne Grahamová. Ta odpověděla: „Věřím, že Bůh je touto tragédií velice zarmoucen, zrovna tak, jako my. Po léta však v naší zemi říkáme Bohu, aby odešel z našich škol, vlády a z našich životů. A protože je gentleman, tiše se stáhl do ústraní. Jak od něho můžeme očekávat, že nám požehná, že nás bude chránit, když chceme, aby nás nechal na pokoji?“

Přinášíme vám několik názorů samotných Američanů na to, co všechno změnilo jejich společnost. Společnost, která kdysi svoji ústavu postavila na Bibli a víře v Boha.

Myslím si, že to všechno začalo, když Madeline Murraz O'Hairová rozpoutala v 70. letech kampaň proti modlitbám ve školách. Přes odpor a protesty své požadavky nakonec

prosadila. A my jsme se s tím smířili.

Někdo řekl: „Ve škole by se neměla číst Bible.“ Bible, která říká „Nezabiješ, nepokradeš...ale milovat budeš bližního svého jako sám sebe“. Ani tomuto návrhu jsme se neubránili a Bible zmizela ze škol.

Potom známý dětský psycholog Dr. Benjamin Spock přišel s trvzením, že rodiče by neměli děti tělesně trestat, když neposlouchají, protože tím deformují jejich osobnost a mohli by poškodit jejich sebevědomí. A my jsme řekli: odborník jistě ví o čem mluví. Tak jsme přijali i tento názor. (Mimochodem – syn Dr. Spocka spáchal sebevraždu).

Další řekl: „Také učitelé a ředitelé škol by neměli trestat naše děti, když neposlouchají.“ A rodiče tento návrh podpořili. Ředitelé škol proto nařídili, že se už žádný učitel nesmí studentů ani dotknout, i když neposlechnou, protože školy nechtějí mít špatnou pověst a už vůbec nestojí o to, aby je někdo žaloval. A společnost souhlasila.

Pak zase někdo řekl: „Nechme naše dcery podstupovat potraty, pokud si to přejí. Ani to nemusí doma říkat svým rodičům.“ A my jsme řekli: „Proč ne? Proč bychom měli omezovat jejich práva?“

Pak nějaký chytrý člen školní rady řekl: „Kluci jsou kluci, stejně si vždycky budou dělat, co chtějí. Tak proč bychom jim nemohli dát kondomy, ať si užijí zábavy podle libosti? Vždyť rodičům nemusí říkat, že je dostali ve škole.“

Pak nějaký vysoký vládní představitel řekl: „Není důležité, co děláme v soukromí. Ať si každý dělá co chce, včetně prezidenta. Pokud vystupuje slušně na veřejnosti a v práci, je úplně jedno, co dělá v soukromí.“

Potom někdo přišel s nápadem vydávat časopisy s obrázky nahých žen s tvrzením, že jde jen o obdivování krásy ženského těla. Pak to šlo ještě mnohem dál a někdo začal zveřejňovat obrázky nahých dětí. A dnes je vše zcela běžně a volně každému přístupné na internetu. Máme to zakazovat? Vždyť máme svobodu projevu...

A pak producenti zábavného průmyslu řekli: „Udělejme televizní show a filmy, které propagují hrubost, násilí a sex. Nahrávejme hudbu, která opěvuje zná-silňování, drogy, vraždy, sebevraždy a satanismus.“ A my jsme řekli: „Vždyť je to jenom zábava, to nemá žádný nepříznivý vliv. A navíc, nikdo to nebere vážně.“

A teď se ptáme sami sebe, proč naše děti nemají svědomí, proč nedokážou rozlišovat mezi správným a špatným a proč jim nevadí zabíjet cizince, spolužáky a sami sebe. Stačí o tom jen trochu přemýšlet, a dojdeme k závěru: sklízíme, co jsme zaseti...

připravila Rašková

***

ZPRÁVA OTCI ARCIBISKUPOVI O ČINNOSTI PASTORAČNÍCH A EKONOMICKÝCH RAD VE FARNOSTECH.

V sobotu 26. září 2006 se konalo ve Zlíně setkání členů ekonomických a pastoračních rad farností Arcidiecéze olomoucké. Účastníci setkání byli otcem arcibiskupem vyzváni, aby po roce vyhodnotili svou činnost a informovali ho o tom, jakým přínosem pro jejich práci byl Rok arcidiecéze vyhlášený otcem arcibiskupem, který vyvrcholil tímto setkáním ve Zlíně. Otec arcibiskup na tomto setkání předložil tři oblasti, na které se mají ve farnostech zaměřit:

- 1) *získání dalších spolupracovníků pro práci v církvi*
- 2) *zvyšování vzdělanosti laiků*
- 3) *více se věnovat dětem (otázka pro rodiče - chtít děti ?)*

V této příloze otiskujeme v plném znění texty zpráv FR Újezda a FR Horní Lhoty, který byl členy rad vypracován a zaslán otci arcibiskupovi :

V Újezdě u Valašských Klobouk dne 16. září 2007

Milý otče arcibiskupe,

srdečně Vás zdravíme z újezdské farnosti. Při setkání ve Zlíně jste nás vyzval, abychom Vás informovali o aktivitách naší farnosti. Po minulém setkání členů pastorační a ekonomické farní rady, kde jsme zhodnotili naše aktivity, Vás chceme nyní informovat.

Členům farní rady se daří získávat spolupracovníky z řad mladých (vedení schól, ministrantů), rodičů (pomoc při organizaci táborů, farních akcí, úklidu kostelů) a prarodičů (doprovod svých vnoučat na mše svaté a do společenství).

V pastorační oblasti pokračujeme v práci s dětmi předškolního věku. Děti se setkávají v Klubíčku. Jedná se o stále velmi dobře fungující společenství nejmenší věkem a největší počtem. Průměrně do Klubíčka přichází 15 dětí se svými rodiči nebo prarodiči. Toto společenství se schází jednou za čtrnáct dní.

Z iniciativy tatínek se každý týden scházejí děti školního věku v oddíle Svišťů, kde se kromě zvládnutí základních zálesáckých dovedností a poznávání přírody děti učí také kamarádství, vzájemné pomoci, pochopení druhých, odpovědnosti a nesobeckosti. Zlatým hřebem činnosti oddílu je prázdninový tábor, který se uskutečnil už potřetí.

Samozřejmostí naší farnosti je aktivní služba ministrantů a schól z Újezda, Slopného a Drnovic. Kluci ministranti se scházejí na pravidelných schůzkách, kde nejen upevňují svůj duchovní život, ale také se utkávají na poli sportovním. Mimo jiné se v Újezdě uskutečnil děkanátní turnaj ministrantů ve florbalu a fotbalu. Schóly doprovázejí svým zpěvem především nedělní bohoslužby a každý týden pilně cvičí.

Pro děti z farnosti se i tento rok o prázdninách uskutečnil letní tábor v Dřevohosticích, kterého se zúčastnilo asi 25 dětí. Od srpna se konají pravidelně každou druhou neděli mše svaté, zaměřené k dětem..

Přibližně 10 mladých lidí odjelo na celostátního setkání mládeže v Klokotech a mladí se v současnosti těší na společenství, který by mělo zahájit své schůzky pod vedením pana kaplana v blízké době.

Duchovní život dále obohacuje modlitba živého růžence, společná modlitba růžence skupin žen, které se scházejí po domech a Modlitby matek. Tyto se scházejí jednou za čtrnáct dní a podnikají také společně poutě.

Rodiče žáků 3. tříd absolvují katechezi zaměřenou na přípravu k přijetí eucharistie jejich dětí.

Několik našich farnic navštěvuje pravidelně obyvatele Domova pro seniory v Loučce a věnuje se jim po duchovní stránce (modlitba s nimi, četba Písma svatého, návštěva místní kaple – modlitba sv. růžence)

Biblické hodiny s panem kaplanem se konaly jednou za měsíc, ve Slopném nebo v Újezdě. Věříme, že budou pokračovat i nadále.

Zdárně funguje služba lektorů a akolytů ve farním i filiálních kostelích.

I nadále vychází List farností, který od minulého roku zahrnuje zprávy z farnosti Újezd a Horní Lhota. Podle ohlasu čtenářů je o tento měsíčník zájem a je velmi kladně hodnocen.

Naší snahou bylo otevření společenské místnosti s knihovnou na faře v Újezdě. Z důvodů uspořádání knihovny se otevření oddálilo až do dnešních dnů. Doufáme, že společenská místnost začne fungovat od října tohoto roku.

V říjnu - měsíci růžence - se chystáme přivzvat děti k předříkávání růžence před nedělní mší svatou.

Během liturgického roku se u nás konalo několik jednorázových akcí, o kterých bychom se chtěli zmínit.

Advent:

- rorátní mše svaté s průvodem světla ve Slopném a Újezdě
- adventní a mikulášská sbírka hraček a psacích potřeb pro děti z Afghánistánu
- letos podruhé malé děti přede mší svatou mohly zapalovat své svíce jako symbol příchodu Světla na zem

Vánoce:

- dětská bohoslužba slova na Štědrý den s otevíráním Betlému v Újezdě
- setkání se schólou a koledami u vánočního stromu ve Slopném
- vánoční putování k Panně Marii ve Vysokém Poli
- letos poprvé Tříkrálová sbírka na Charitu

Doba postní:

- páteční a nedělní křížové cesty se zapojením skupin dětí, mládeže a dospělých
- v jednotlivých kostelích se farníci zapojovali do plnění vylosovaných úkolů, které vedly k přípravě na dobu velikonoční (Golgota a rozkvetlý strom)
- přednáška o vzniku lidského života a ochraně nenarozených dětí

Svatodušní vigilie ve Slopném.

Pokračujeme v tradici slavení svátku Božího Těla ve farním kostele v Újezdě průvodem obcí. Farníci se obětavě zapojují do přípravy a výzdoby oltářů.

Ekonomická farní rada aktivně pomáhá při opravách a rekonstrukcích farního i filiálních kostelů. Mimo jiné se nám podařilo vymalovat farní kostel a vylepšit jeho interiér. V Drnovicích jsme upravili vstupní prostor a okolí kaple a ve Slopném zakoupili nové varhany. Členové rady také přislíbili podporu a pomoc při stavbě kostela v Dolní Lhotě a snaží se získávat pro tuto akci i ostatní farníky.

V oblasti vzdělávání se v naší farnosti už dvakrát uskutečnil kurz pastoračních pomocníků, kterého se zúčastnili také zájemci z jiných farností. Tyto kurzy v našem děkanátě splnily své poslání, a i když se někteří z absolventů neangažují veřejně ve farnosti, hodnota tohoto vzdělání se projevuje přínosem v rodinné katechezi.

Drahý otče arcibiskupe, budeme Vám vděční za Vaše modlitby a požehnání do naší další práce. Přejeme Vám hojnost Božích milostí a darů Ducha svatého.

členové pastorační a ekonomické rady farnosti Újezd

***

ZPRÁVA O UPLYNULÉM ROKU VE FARNOSTI HORNÍ LHOTA

Uplynul rok farnosti.

23. září 2006 se mnozí z nás zúčastnili setkání ekonomických a pastoračních rad s otcem arcibiskupem Janem ve Zlíně. Setkání to bylo velmi obohacující a většinou jsme odcházeli s odhodláním pomoci při „práci na vinici Páně“.

Dnes, po roce, přichází čas zpovědi. Co se nám podařilo z našeho předsevzetí splnit?

Otec arcibiskup nastínil 3 témata, kam bylo možno napřít síly.

- 1) získání dalších spolupracovníků pro práci v církvi
- 2) zvyšování vzdělanosti laiků
- 3) více se věnovat dětem (otázka pro rodiče - chtít děti ?)

Začneme **od 3. bodu**. Myslíme, že křesťanská manželství v naší farnosti i v okolí chápou zodpovědně své poslání a děti chtějí a většinou s Božím požehnáním i děti mají. Problém je v tom, že Boží požehnání si při vstupu do manželství vyprošuje stále menší počet mladých párů. Je nasnadě otázka. Dáváme my starší dobrý příklad, nezanedbali jsme něco ve výchově? Otázku ponecháme nastolenou, odpověď necht' hledá každý z nás. Pokusíme se pouze o posouzení některých skupin.

Ministranti - pokud hodnotíme počet, asi to není úplně špatné. Problém je v tom, že mnozí znají pouze nedělní bohoslužbu (někdy ani tu ne pravidelně) a velké svátky. Jsou rezervy v rodičích, kteří by měli více výchovně působit nebo v duchovních správcích, kteří nenalezli tu pravou motivaci, jak oslovit chlapce? Totéž v růžovém bychom mohli napsat o schole.

Další kapitolou je dospívající mládež. S tou je to v dnešní době „neomezených možností“ velmi těžké. Podbízí se jim tolik lákadel, mnohé pomíjivé hodnoty jsou vyzdvihovány díky masivní reklamě. Orientovat se v této spleti, objevit Ježíše a uvěřit mu je skutečně obtížné. Díky Bohu za to, že se mladí sejdou po nedělní bohoslužbě, jindy ve farním domě, že dokáží zorganizovat letní tábor pro děti, vystoupení u jeslíček, projevit zájem o mládežnické mše svaté. Osobně zde vidíme určitý příslib do budoucna a přimlouváme se za možnou podporu (třeba i finanční z farního rozpočtu) uvedených či dalších aktivit.

Naše farnost poskytuje možnost ubytování ve farním domě. Tuto službu využívají mnozí mladí z jiných farností. Uplynulé prázdniny byly zaplněny beze zbytku. Naši faru navštívily děti a mládež z Vizovic, Morkovic u Prostějova, z Hradčovic, ze Štípy, z Lidečka a z naší farnosti. Společné prázdninové pobyty přispívají k utváření sounáležitosti mládežnických kolektivů a nepochybně jsou i nějakým krůčkem na cestě k Bohu.

2. bodem byla oblast vzdělání. Opět otázka pro individuální odpověď. Jak pozorně sledujeme Boží slovo a promluvy při mši svaté? Odnášíme si z kostela alespoň jednu myšlenku? Toto je základem vzdělávání se.

Pokusili jsme se zorganizovat s otcem Vitaliyem výklad katechismu. Škoda, že jsme zahájili až na jaře, rovněž účast posluchačů mohla být vyšší. Bylo by velmi dobré na tato setkání navázat.

Na závěr zůstalo nejtěžší téma - získávat pro Boží věc další spolupracovníky. Otec arcibiskup nám zdůraznil, že jsme v podstatě apoštolská církev - každý by se měl ve svém okolí snažit o apoštolské působení. Tady, řečeno moderním jazykem, máme velké rezervy.

Jednou z příčin je doba. Tato je paradoxně asi nejtěžší, jaká může pro církev být - doba velké svobody po 40-ti letech masírování komunistickou propagandou.. Církev nejlépe prospívá v době útlaku. Po roce 1989, v době nádherné euforie, vznikla spontánně mnohá společenství. Některá přežila, jiná se vyčerpala a zanikla. O to větší poděkování a povzbuzení patří modlitebním společenstvím, která se scházejí v Sehradcích a Dolní Lhotě. Pokud má zájem někdo další se připojit, popř. se pokusit o činnost v dalších společenstvích, nebojte se, překonejte ostych.

Stále méně lidí má zájem pro Boha pracovat, vyslovit v diskuzích křesťanské stanovisko. Je to tím, že máme málo času, že se stydíme vyslovit názor (bát se zpravidla

dnes nemusíme). Snažme se o co nejlepší příklad, nebojme se oslovit naše spolubratry, ať věřící nebo nevěřící. Je to velmi těžký úkol, ale nutný. Toto je téma na samostatný velký článek nebo dokonce knihu.

Naše farnost se dnes nachází ve velmi těžkém období - v období zkoušky, kterou jsme si sami naordinovali. Bylo přijato rozhodnutí postavit nový kostel. Názory na tuto stavbu jsou mezi farníky velmi rozdílné. Nedovolme, aby rozdílnost názorů způsobila jakousi zatrpkllost nebo vlažnost k Božímu dílu. Pokusme se zodpovědně najít své místo, kde budeme pro naplnění Božího záměru nejprospěšnější.

Členové pastorační a ekonomické rady farnosti Horní Lhota

***

PUTOVÁNÍ PO STOPÁCH SVATÉHO DIVIŠE

Mládež farnosti Horní Lhota zve všechny děti od 1. do 9. ročníku ZŠ na "Putování po stopách svatého Diviše." Výlet s hrami a (na konec) s opékáním špekáčků proběhne v sobotu 13.10.2007 (tj. sobota před hodovou nedělí). Začátek bude ve 13.00 hodin u kapličky mezi Horní a Dolní Lhotou, plánovaný návrat je okolo 19.00 hodiny. Děti, vezměte si s sebou dobré oblečení, svačinku, pití, pláštěnku, šátek a něco na opékání. I děti z farnosti Újezd (a odjinud) jsou srdečně zvané!

Těšíme se na vás všechny!

Za pořádající: Jana Schovajsová a Marie Ulrichová

***

POKOJ A DOBRO

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

50. Rodina je v situaci vážného ohrožení

Kán. 1055 §1. Manželský svazek, kterým muž a žena mezi sebou vytvářejí nejvniternější společenství celého života, zaměřuje se svou přirozenou povahou na prospěch manželů a na plození a výchovu dětí, je mezi pokřtěnými povýšen Ježíšem Kristem na svátost.

Kán. 1063. Pastýři duší jsou povinni pečovat, aby jejich vlastní církevní společenství poskytovalo křesťanům pomoc, jíž se manželský stav zachovává a zdokonaluje v křesťanském duchu.

KKC č. 1656. V současné době ve světě, který je často odcizený, ba nepřátelský vůči víře, mají věřící rodiny základní důležitost jako ohniska živé a vyzářující víry. Proto 2. vatikánský koncil použil starobylého výrazu a nazval rodinu „rodinná církev“ (ecclesia domestica, 2. VK, LG 11). A v lůně rodiny „mají být rodiče slovem i příkladem prvními hlasateli víry pro své děti a v každém z nich mají podporovat jeho vlastní povolání, zvláště pozorně však duchovní povolání“.

KKC 1657. Otec rodiny, matka, všichni členové rodiny vykonávají přednostním způsobem kněžství „přijímáním svátostí, modlitbou a děkováním, svědectvím svatého života, odříkáním a činorodou láskou. Rodinný krb je tak první školou křesťanského života a „školou bohatě rozvinutého lidství“. Zde se učí jak je práce těžká a radostná, učí se bratrské lásce, velkodušně odpouštět znovu a znovu, a především uctívat Boha prostřednictvím modlitby a oběti vlastního života.

„Už tu není Žid anebo Řek, už tu není otrok anebo člověk svobodný, už tu není muž anebo žena, všichni jste jedno v Ježíši Kristu“ (Galatánům 3).

PaD 50. Jakkoli prošla rodina v kulturním vývoji hlubokými změnami, její poslání trvá. Rodina je základní buňkou, v níž se vytváří a pokračuje vědomí osobní, občanské a národní identity. Je prostorem pro soužití generací a pro získání zkušeností, nutných pro zaujímání prostoru ve společnosti. V rodině se také můžeme naučit chápat minulost jak širšího příbuzenského svazku, tak i pospolitost obce, do níž občansky patříme. Poznávání a přijímání nosných tradic mravních a duchovních, jež přijímáme od těch, kdo nás předešli, přispívá k růstu odpovědného lidství a občanství. Křesťanské hodnoty tyto

kořeny posilují. Výzkumy v české armádě ukázaly, že především věřící vojáci jsou ochotni nasadit svůj život v obraně vlasti.

Ve srovnání s rodinou v minulosti je dnešní rodina méně soudržná. To klade vysoké nároky na vyváženost osobních vztahů, na toleranci, úctu, důvěru a intenzivní komunikaci v manželském a rodinném svazku. V současném manželství se daleko výrazněji prosazuje *s a m o s t a t n o s t ž e n y*. Tím se rozvíjí její osobité rysy a specifická obdarování, jimiž přispívá k obohacení manželství a rodiny. Ve společnosti se značně rozšířil prostor pro uplatnění ženy v kvalifikovaných profesích a v různých sférách veřejného života. Představa, že pracovní požadavky se týkají hlavně mužů a požadavky rodinné hlavně žen, není oprávněná. Je na mužích, aby si uvědomili své role, které mají přebírat v moderním manželství. Větší flexibilita rolí a rovnocennost v partnerských vztazích znamenají přínos i pro utváření vstřícnějších vztahů v rodinném životě.

Tyto změny by však neměly umenšovat nezastupitelné role a poslání ženy - matky a odpovědného otce v rodině. Výchova k mateřství, stejně tak jako formování odpovědného otcovství s plnou účastí na výchově, jsou úkolem mnoha společenských institucí, především však rodiny samotné, manželé vedou své děti především příkladem vlastního života.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

III. Otevřeně k občanské společnosti a její politické reprezentaci

10. Evropská unie je pro nás příležitostí, o jaké jsme nemohli kdysi ani snít

(pokračování)

Připravovaná Ústava Evropské unie nemá být jen právním dokumentem, ale také novou vizí sjednoceného kontinentu. Hodnoty lidské důstojnosti, svobody, solidarity a rovnosti, zakotvené již v Chartě lidských práv přijaté na jednání EU v prosinci 2000 v Nizze, postrádají transcendentální základ a schází zde dostatečný ohled na mravní závazky, povinnosti a odpovědnosti vůči příštím generacím i vůči přírodě. Země Evropské unie jsou součástí globálního světového řádu a v jeho rámci se také podílejí na zneužívání hospodářské moci a síly útlakem, obchodem za nerovných podmínek vůči „třetímu světu“. I tato část světa trpí vlivy „struktur hříchu“, organizovaného zločinu, obchodem s drogami a zbraněmi s průvodními jevy korupce a pochybných metod některých nadnárodních organizací a korporací. Ale i pokud jde o tyto problematické rysy evropské integrace, jež jsou ostatně součástí bolestí světového řádu, kritizovaných ve všech sociálních encyklikách Jana Pavla II. - nuže i v tomto ohledu jsme hluboce přesvědčeni, že bude pro náš národ výhodnější podílet se na boji s nimi uvnitř EU. Je však skutečností, kterou ani nelze dost zdůraznit, že rámec sjednocené Evropy umožnil překonat staleté nepřátelství mezi sousedními národy. Křesťan je za tento dar vděčný Bohu.

Ti, kdo se cítí být mimo církve, nechť se řídí svým svědomím a zdravým rozumem. Uvnitř unie máme větší šance na překonání obav z hospodářské nadřazenosti našich západních sousedů. Pokud česká společnost dokáže v kooperaci a soutěži ze sebe vydat to nejlepší, budeme se úroveň produktivity a kvality života přibližovat pelotonu vedoucích zemí. Přijetí faktu omezení státní suverenity v Unii je samozřejmým nárokem pro všechny.

Čím chce církev, tedy i my křesťané v České republice, přispět do společného soužití národů v Evropě? To se pokouší osvětlit z hlediska eklesiologického P. ThLic. Jiří Kaňa v DE 2003 takto: Vychází ze 4 bodů, které předložil kongres Katolického institutu v Paříži k mezinárodní diskusi. Jsou to:

1. Přejít od katecheze, která udržuje tradiční hodnoty ke katechezi předkládací, čili nabízející, která dává hodnoty k dispozici, k výběru.

2. Opustit katechezi vyučující, tedy didaktickou, a spíše vycházet z osobní zkušenosti konkrétního člověka.

3. Zjednodušit pedagogiku víry a koncentrovat katechezi spíše na iniciaci, než na vyučování.

4. Místo katecheze v jakémsi lineárním pojetí kapitol a témat, uplatňovat katechezi, současně identifikuje a současně je srozumitelný i nevěřícím anebo věřícím jiných vyznání, je *communio* - uvedení do konkrétního společenství církve, tradiční první krok katechumenátní iniciace, konkrétní život jejich společenství. První křesťané spoléhali na to, že katechumeny přivede blíž k Bohu a pomůže k jejich otevření nikoliv formální poučováním, diskuse a argumentováním, ale účast na konkrétním životě církve místního společenství. Pravda o církvi se v celé kráse projevuje pouze tehdy, když křesťané umožní druhým účast na jejich víře, na životě jejich společenství. Ještě před 50 lety, těsně před II. vatikánským koncilem, převažoval názor, že katecheze je především vyučováním. Církvi uniklo, že se už před dávnem začalo rozpouštět dosud stabilní společenství víry na mnoha úrovních, počínaje státem, přes obce, až to zasáhlo i dosud tradičně pevná rodinná společenství.

V současnosti, kdy jsou podporovány přímo i nepřímo různé varianty anti - a asociálního uvažování a jednání, musí církve nutně prepolarizovat styl svého působení a své hlásání Boží zvěsti slovem, podložit jednoznačně svědectvím o významu vztahů a společenství v životě kteréhokoli člověka. Pouze my, Češi a Slováci, říkáme „svaté přijímání“. Vezměte kterýkoli evropský jazyk a zjistíte, že užívají pojmu *communio*, společenství. Daleko víc si uvědomují, že eucharistii přijímají proto, aby přijali své bližní. Nemůžeme se divit, že naše církve není přesvědčivá, že nevnaší do společnosti to, co bychom chtěli, a co se od ní očekává. Může vynalézt sebedokonalejší pastorační metody, přicházet s atraktivnější liturgií, propagovat, mluvit a psát do novin a do televize. Pokud ovšem budou křesťané schopni chodit ke svatému přijímání a bez uzardění v srdci zásadně odmítnout být jediného bližního, budou i ty nejrafinovanější pastorační metody bezzubé. Pokud křesťané nebudou schopni slavit tu obyčejnou, prostou mši svatou, tak jak ji popisuje apoštol Pavel, nebudou schopni vytvářet skutečné společenství a nebudou bohužel schopni ani nikoho přesvědčit o své užitečnosti a svém přínosu pro společnost, natož pro Evropu.

Druhý vatikánský koncil potvrdil, že katechumenátní iniciační systém *communio* - uvedení do konkrétního společenství církve, *traditio* - předávání pravd jako uvedení do tajemství víry, *mystagogia* - uvedení pokřtěného do života se svátostí se musí stát modelem pro evangelizační úsilí a misijní působení církve v dnešní době. V encyklice *Gaudium et spes*, ve 22. kapitole, se uvádí známý výrok o tom, že Bůh dává možnost účasti na spáse nejenom těm, kdo jsou viditelně zapojeni do života společenství církve, ale všem lidem dobré vůle. Každý člověk, který je otevřený pravdě, který je otevřený k darování svého života pro druhé, jedná z Ducha a má Ducha svatého. Takových lidí je i v Evropě daleko víc než si myslíme. Když si církev uvědomí, že v Evropě nejde vstříc nekatolíkům, nekřesťanům, ateistům a indiferentním lidem, kteří - jak říká Koncil - mají nebo nemají dobrou vůli, otvírají nebo uzavírají se Duchu Svatému, potom zjistí, že v tomto prostředí není tak výrazně cizím prvkem, jak se často domnívá. Vzhledem k tomu, že působení Ducha svatého vždy směřuje k Ježíši Kristu, lze si jen přát, aby církve našla způsob, jak prožívat společenství se všemi lidmi dobré vůle a se všemi, kteří se otvírají Duchu. Tímto způsobem se bude uskutečňovat společenství - sjednocení, které možná nebude formálně tak zřetelné, ale vnitřně už bude skutečné a pravdivé a především bude pro Evropu nadějně.

VI. Měřínský

***

26. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

V. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Roberta Bartoše, faráře v Újezdě v letech 1921 - 1930

Historie naší farnosti i obce, kdy je zde farářem P. R. Bartoš je dobou počátků našeho nového státního útvaru, vzniklého po 1. světové válce, Československé republiky. Jeho existence je provázána riziky, která od počátku potenciálně ohrožovala celistvost republiky z r. 1918. A je zcela nesporné, že problematický poměr ke katolické církvi byl pro tuto republiku rizikem nesrovnatelně menším než otázka nevyřešených vztahů mezi Čechy a Slováky anebo poměr mezi Čechy a jejich německy hovořícími krajany. K téže pravdě však je nutno zároveň dodat, že obě posledně jmenovaná rizika již neexistují,

protože problémy, které je způsobovaly, neúprosně a s definitivní platností vyřešil historický vývoj ČSR - v r. 1945 ukončením tisíciletého soužití Čechů a Němců v českých zemích, v r. 1992 ukončením časově neskonale kratšího soužití Čechů a Slováků ve společném státě - zůstává ještě dnes pro český stát i národ úprava poměrů ke katolické církvi problémem dosud ne zcela uzavřeným. Zánik společného státu pouze způsobil, že v současné době není poměr Čechů (anebo jejich státu) ke katolicismu ovlivňován vzájemnými vztahy mezi Čechy a Slováky.

Již v prvních měsících a letech po vzniku republiky však katoličtí politici obou národů sváděli společný boj, jenž měl zabránit odluce církve od státu. V této otázce proti nim stály všechny ostatní strany. A navíc si odluku přál také prezident Masaryk. Katolíci byli tehdy jednotni v názoru, že odluka představuje pro církve vysoce nebezpečnou hrozbu, a jak poznamenává F. X. Halas, při zachování určitých podmínek by odluku výslovně neodsoudil ani Svatý stolec. Zkouškou sil byla tehdy jednání o tzv. kazatelnicovém zákoně, kterým mělo být zamezeno zneužívání kazatelen k politické agitaci.

Střety vyvolávalo vyučování náboženství na školách, které vyřešil kompromisně r. 1922 tzv. malý školský zákon, dle něhož byla tato výuka „relativně povinná“, to znamená, že žáci museli navštěvovat hodiny „svého“ náboženství, pokud je rodiče od této povinnosti neodhlásili. Třebaže se poslanci Stojanovi nepodařilo prosadit návrh, aby byla zřízena katolická teologická fakulta při nově založené Masarykově univerzitě v Brně, nedošlo naopak k odloučení pražské teologické fakulty od Karlovy univerzity a týž poslanec (pozdější olomoucký arcibiskup) dosáhl aspoň toho, že parlament odhlasoval změnu názvu a rozšíření samostatné katolické teologické fakulty v Olomouci a tím nepřímou uznal veřejný statut tohoto typu vysokých škol. V rámci bojů o odluku takto lidová strana dosáhla svého prvního vítězství. V r. 1920 zřízena v Praze Husova evangelická fakulta jako samostatná vysoká škola a v r. 1919 v rámci založení Komenského univerzity v Bratislavě byla do této školy začleněna i katolická teologická fakulta, čímž slovenské duchovenstvo nebylo nuceno studovat v Maďarsku. Rozhodující zápas o odluku se odehrál při diskusi o ústavě ČSR koncem února 1920, jejíž zakotvení si tam přál i Masaryk, když uvedl: Usilujeme také o rozluky státu od církve a uvolňujeme se takto od církevní autority, jak ji vybudovalo Rakousko. Z ústavy jakákoli zmínka o odluce vypadla a §121 upraven takto: Svoboda svědomí je zaručena. V r. 1925 jeden z nejradikálnějších stoupců odluky, Antonín Hobza byl nucen konstatovat, že brzké provedení rozluky není možno.

P. R. Bartoš se ohlasu na toto téma ve farní kronice nijak nezmiňuje, zato uvádí, že r. 1924 a to 15. června bylo sv. biřmování ve Slavičíně, které udílel nejd. pan aribiskup Prečan a z naší farnosti bylo 277 biřmovanců.

Roku 1922 byla postavena v horách u „Synáčka“ malá kaplička; z Valašských Klobouk chodívá každý rok pouť na sv. Hostýn na neděli po Narození P. Marie a sice z Vysokého Pole přes hory do Vizovic a na místě zvaném u Synáčka nebo také „U Františka“ poutníci odpočívají a modlí se - jest tam doposud stará sešlá soška, zvaná Synáček. Kaplan kloboucký P. Robert Bartoš vodíval procesí z Valašských Klobouk každý rok od r. 1913 - 1921 - za jeho pobytu ve Valašských Kloboukách počalo se sbírat na kapličku - a z příspěvků farníků klobouckých doma i v Americe - byla kaplička v r. 1922 postavena v létě v měsících červnu a červenci a 26. srpna 1922 vysvěcena klobouckým děkanem P. Aloisem Filipem, farářem štítenským, který tam také sloužil slavnou mši sv. Kaplička postavena s povolením písemným inspektorátu panství Brumovského.

/VI. Měřínský/

***

LETNÍ TÁBOR DŘEVOHOSTICE 2007

Jako každým rokem i letos se podařilo uspořádat pro děti z újezdské farnosti letní desetidenní tábor.

Naším hostitelem se stala obec Dřevohostice poblíž Bystřice pod Hostýnem. Na první pohled malá vesnička, nám poskytla to nejlepší zázemí pro dětský tábor. Samotný areál fary nás překvapil krásnými hřišti, houpačkami a zastřešenými altány. Děti nadchla i možnost prohlídky místního zámku a věže.

Tábor se nesl v duchu „stát se hercem“ a v průběhu pobytu získat nominaci na „Oskara“. Proto děti musely plnit různé úkoly, ve kterých předváděly své herecké výkony. Ve finálovém večeru se konalo předávání Oskarů, kde se účastnili všichni nominovaní. A vše bylo jako u opravdových filmových hvězd. I ty naše hvězdičky si oblékly své nejpěknější šaty, děvčata se malinko nalíčila a každý chtěl v ten slavnostní okamžik vypadat prostě báječně. A tak filmový štáb (z řad vedoucích) ohodnotil a ocenil naše malé herce-šikulky, a že jich teda málo nebylo!!!

No ale abychom jen stále nehráli, absolvovali jsme též osmikilometrovou vycházku na Svatý Hostýn, a to bez jakékoliv újmy, rychlým pochodovým krokem. Mši jsme sice bohužel nestihli, ale křížová cesta tu bude stát vždycky.

Na závěr chci prostřednictvím článku děti pochválit za velmi pěkné chování, jak mezi sebou, tak i k vedoucím. A touto cestou je zvu na potáborové setkáníčko, o kterém se včas dozví. Přihlásit se ovšem mohou i ty děti, které s námi v Dřevohosticích nebyly.

Pchvala patří i paním kuchařkám, které se o nás celý pobyt výborně staraly a my tak nemusely strádat.

Nakonec snad ještě poděkování všem, co se podíleli na přípravě a organizaci tábora. Největší dík, ale patří Pánu Bohu, za to, že vyslyšel naše prosby a zajistil tak, aby se nikomu nic nestalo, a tábor proběhl ve zdraví a bez potíží.

Radka Kozubíková

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ŘÍJNU – ÚJEZD

1. října : Pondělí Sv. Terezie od dítěte Ježíše, panny a uč. c.	17.00 Új.:	Za Františka Kunička, dceru a zetě, + rodiče Trčkovy, dva syny, živou rodinu a duše v očišči
2. října : Úterý Sv. andělů strážných	17.00 Új.:	Za Renátu Maliňákovu, Josefa Maliňáka, Marii Hasoňovu a duše v očišči
	18.30 Dr.:	Za + rodiče Rychtrovy, tetu Kukučkovu a dar zdraví pro živou rodinu Martiniskovu
3. října : Středa Ferie	17.00 Új.:	Za rodiče Mozgovy, děti, rodiče Janáčovy, duše v očišči a dar zdraví pro živou rodinu
	18.00 Sl.:	Za + rodiče Hetmerovy, dvě dcery, Františku Tichou a duše v očišči
4. října : Čtvrtek Sv. Františka z Assisi	17.00 Új.:	Za rodiče Mozgovy, živou a + rodinu
	18.30 Dr.:	Za + manžela, rodiče, duše v očišči a živou rodinu
5. října : Pátek Ferie První pátek v měsíci	15.00 Új.:	Za + rodiče Pavelkovy, dva + syny, + vnuka Rostislava, duše v očišči a dar zdraví pro živou rodinu
	18.00 Sl.:	Za + rodiče Pláškovy, Petru, duše v očišči, dar zdraví a ochranu P. Marie pro živou rodinu
6. října : Sobota Sv. Bruna, kněze	6.30 Új.:	Za rodiče Machů, prarodiče Roštánské a Machů
	16.00 Lo.:	Za + rodiče Hlavičkovy, rodinu Hlavičkovu, Šústkovu a duše v očišči
7. října : Neděle 27. neděle v mezdobí P. M. Růžencové	7.00 Új.:	Za členy Živého růžence z Vysokého Pole
	8.15 Sl.:	Za členy Živého růžence ze Slopného
	8.20 Dr.:	Za členy Živého růžence z Drnovic
	9.45 Új.:	Za členy Živého růžence z Újezda

8. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za + rodiče Mikulkovy, Františka Drábka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
9. října : Úterý Ferie	17.00 Új.:	Za + Františka Fojtů, zetě Josefa, bratra, švagrovou, duše v očištění, pomoc, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
	18.30 Dr.:	Za + Ladislava Žáka, manželku a živou rodinu
10. října : Středa Ferie	18.00 Új.:	Za + Anežku a Karla Šimčíkovy, jejich rodiče a duše v očištění
	18.00 Sl.:	Za + Václava Zelenku, Vladimíra Kozubíka, syna Aloise, živou a + rodinu
11. října : Čtvrtek Ferie	17.00 Új.:	Za Karla Janoše, rodiče z obou stran, sourozence, vnuky, švagrovou Boženu, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	18.30 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, sestru Metodu a Rozálii Ročákovou a živou rodinu
12. října : Pátek Sv. Radima, biskupa	15.00 Új.:	Za + Vojtěcha Kořenka, rodiče Kořenkovy, Kostkovy, + rodinu Chromčákovu, Balouškovu, + Justina Kojdu a dar zdraví pro živé rodiny
	18.00 Sl.:	Za Marii a Františka Machů, rodiče, dar zdraví a pomoc Boží pro živou rodinu
13. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie Dušičková pouť na Sv. Hostýně	6.30 Új.:	Za Františka Častulíka, rodiče Častulíkovy, Pavelkovy a Josefa Belžíka
	16.00 Lo.:	Za + Karla Hlavičku, syna, rodiče z obou stran a duše v očištění
14. října : Neděle 28. neděle v mezidobí Patrocinium v Horní Lhotě	7.00 Új.:	Za členy Živého růžence z Loučky
	8.15 Sl.:	Za + Pavla Heinze, jeho rodiče, bratry, pomoc Boží pro živou rodinu Heinzovu a Vaňkovu
	8.20 Dr.:	Za + rodiče Raškovy, dceru, dva zetě, prarodiče Machučovy a Raškovy
	9.45 Új.:	Za Zdenku Gackovu, rodinu Machů, Baroňovu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
15. října : Pondělí Sv. Terezie z Avilly	17.00 Új.:	Za + Annu Frýželkovu, + rodiče Pačiorokovy a Frýželkovy
16. října : Úterý Svaté Hedviky, sv. Markéty Marie Alaquoque	17.00 Új.:	Za + Josefa Staňka, + rodiče a duše v očištění
	18.30 Dr.:	Za + Františka Tichého, syna, dva zetě, rodiče z obou stran, duše v očištění a živou rodinu
17. října : Středa Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a muč.	17.00 Új.:	Za Františka a Annu Stružkovy a dar zdraví pro živou rodinu
	18.00 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní a + rodiče
18. října : Čtvrtek Sv. Lukáše, evangelisty	17.00 Új.:	Za Oldřicha Drgu, rodiče Kořenkovy, syny a ochranu Boží pro živou rodinu
	18.30 Dr.:	Za + Marii Vránovu, rodiče z obou stran a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
19. října : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + Josefa Buriánka, bratra Františka, rodiče, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	18.00 Sl.:	Za + Františka Bartoše, + syna, rodiče Janošovy, + syna Josefa a živou rodinu
20. října : Sobota	6.30 Új.:	Za + Jana Hlavicu, rodinu Čechovu, Hlavičkovu, ochranu a

Sobotní památka Panny Marie	16.00 Lo.:	pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Orsákovy, syna Stanislava, dvě dcery a rodiče Mozgovy
21. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + rodiče Kořenkovy, Kristýnu Ludíkovu a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodiče Aloise a Žofii Žáčkovy, rodinu Žáčkovu, Drgovu, Vaculínovu a duše v očistci Za + Josefa Bodláka, bratra Jana a manželku Za farníky (sv. křest)
22. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za + rodiče Pavelkovy, Baruchovy, + syna, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
23. října : Úterý Sv. Jana Kapistránského kněze	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Juřicovy, dceru, rodiče Chromčákovy, Vincence Kráčalíka, manželku a duše v očistci Za + Františka Čurečka, snachu Annu, rodiče z obou stran, jejich děti a dar zdraví pro živou rodinu
24. října : Středa Sv. Antonína Klareta, biskupa	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za umučenou rodinu Beňovu, Valčíkovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Karla a Aloisii Šústkovy, rodiče z obou stran, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
25. října : Čtvrtek Ferie Adorační den v Újezdě.	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + Zdeňku Staňkovu, Boženu Machů, vnuka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
26. října : Pátek Ferie	15.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + rodiče Škubníkovy, dva syny, švagra a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, duše v očistci, živou a + rodinu
27. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Annu a Josefa Machů, jejich syna Oldřicha, Marii a Františka Váňovy, Františku a Františka Fojtíkovy, duše v očistci a živou rodinu
28. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Hody v Újezdě Sv. Šimona a Judy, apoštolů	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + Ludmilu Drgovu (výroční mše svatá) Za + Annu Váňovu a syna Karla Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Vaňkovy, dceru Boženu, + Františka Kořenka, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro živou rodinu
29. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za + rodinu Zichovu, Ambrůzovu a dar zdraví pro živou rodinu
30. října : Úterý Ferie	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodinu Andráysovu a duše v očistci Za + rodiče Františka a Františku Brlicovy; dar zdraví pro živou rodinu
31. října : Středa Ferie	17.00 Új.: 18.00 Sl.:	Za + Marii Fojtů (Buriánkovu), jejího manžela Josefa a živou rodinu. Za Aloise Váňu, čtyři švagry, ochranu Panny Marie pro živé rodiny doma i v cizině

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ŘÍJNU - HORNÍ LHOTA

4. října : Čtvrtek Sv. Františka z Assisi	16.00	Za + rodiče Annu a Aloise Váňovy, rodiče z obou stran a duše v očištění
5. října : Pátek Ferie První pátek	17.45	Za Ladislava Latináka, duše v očištění, dar zdraví a ochranu Boží pro celou rodinu
6. října : Sobota Sv. Bruna, kněze	17,45	Za členy živého růžence
7. října : Neděle 27. neděle v mezidobí P M Růžencové	6.55 9.30	Za + Ladislava Váňu Za Jana Machů, syna Milana, rodiče Drgovy, jejich dva syny, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu
11. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Františku Pláškovu, dvoje rodiče a duše v očištění
13. října : Sobota Dušíčková pouť na Svatém Hostýně	17.45	Za + rodiče Kuželovy, Marii Ambrusovu, dceru Marii, manžela Václava, celou živou rodinu a na poděkování za 35 let života
14. října : Neděle 28. neděle v mezidobí Patrocinium Sv. Dionýsia	6.55 9.30	Za Jiřinu a Aloise Martincovy, dceru Marii s manželem, rodiče Vítkovy, duše v očištění a celou živou a + rodinu Za farníky (sv. křest)
18. října : Čtvrtek Sv. Lukáše, evang.	16.00	Za rodiče Rakovy, syna a duše v očištění
20. října : Sobota Sobotní památka PM	17.45	Za Josefa Maňase, jeho dceru, dar zdraví a ochranu Boží pro celou rodinu
21. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Bohumila Maňase, dceru Miladu, rodiče z obou stran a celou živou rodinu Za + Aloisii a Antonína Řezníčkovy, Vladimíra Švarce, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu
25. října : Čtvrtek Adorační den v Újezdě	16.00	Za + Marii Dočkalovu, její sestru, rodiče z obou stran, duše v očištění a živou rodinu
27. října : Sobota Sobotní památka PM	17.45	Za + rodiče Vaněčkovy, zeti Milana, rodiče Zavadovy, jejich dceru, syna a celou živou rodinu
28. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Hody v Újezdě	6.55 9.30	Za + Jaroslava Kutáčka, sestru, celou živou a + rodinu, syna, rodinu v cizině a duše v očištění Za + rodiče Kuželovy, Vaněčkovy, dva syny a na poděkování u příležitosti životního jubilea, s prosbou o ochranu Boží pro děti s rodinami

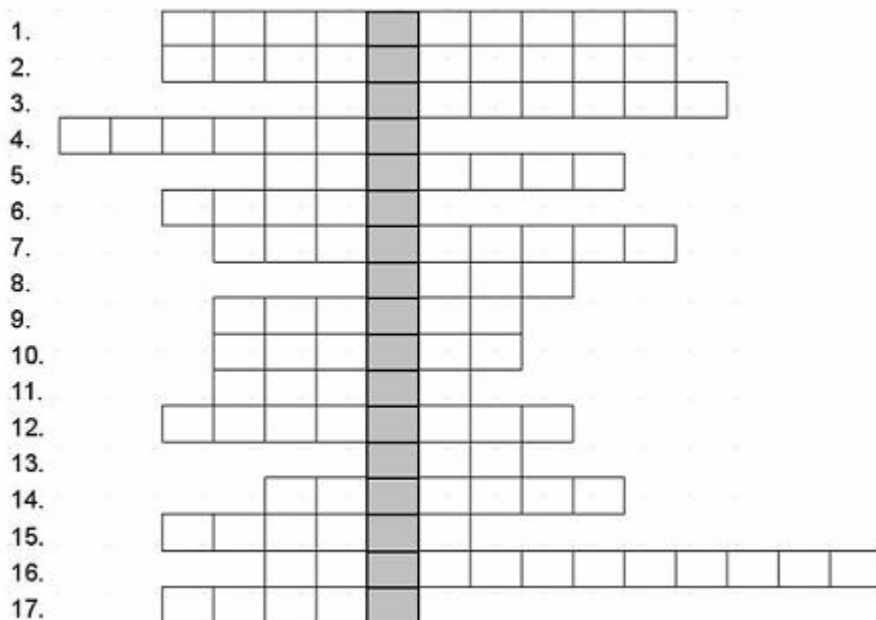
***

KŘÍŽOVKA NA MĚSÍC ŘÍJEN

„Utrpení je často...(viz tajenka).“ německé přísloví

1. Pomocník kněze u oltáře.
2. Největší svátky církevního roku.
3. Příjmení olomouckého arcibiskupa.
4. Hudební nástroj, který doprovází liturgický zpěv.
5. Stát, kde sídlí papež.
6. Název pátku, kdy si připomínáme utrpení a smrt Ježíše Krista.
7. Svátost křesťanské dospělosti.
8. Apoštol, který Ježíše třikrát zapřel.
9. Jeden z evangelistů.
10. Patronka kostela v Drnovicích.

11. Ježíšův pěstoun.
12. Oblíbené poutní místo poblíž Uherského Hradiště.
13. Starozákonní stavitel archy.
14. Místo, kde žijí mniši nebo řeholní sestry.
15. Barva ornátu kněze během liturgického mezidobí.
16. Modlitba, která má 14 zastavení.
17. Světové náboženství, které v 7. stol. našeho letopočtu založil prorok Muhamed.

Správné řešení skrývaček z minulého čísla:

1. Vojtěch, 2. Pavel, 3. Terezie, 4. Pavel, 5. Dorota, 6. Zuzana, 7. Alois, 8. Marta, 9.

Správně odpověděli:

Veronika Machů, Adéla Hlavicová, Nikola Pilařová, Jana Horčicová, Barbora Vaňková, Hana Hlavičková

Připravila G. Pavelková

***

Svatý Jan Kapistránský

řeholník, kazatel, legát OFM

narozen: 24.června 1386 v Capestranu, Itálie

zemřel: 23. října 1456 v Iloku, Uhry

Františkánský řád měl mnoho významných a vlivných osobností. Jednou z největších byl Jan kapistránský, putující kazatel, strůjce míru, zpovědník, řádový reformátor, zvaný „apoštol Evropy“.

Jan se narodil 24. června 1386 v malém místě v Abruzzách, Capestranu, východně od L'Aquily, jako syn přistěhovalého barona. Studoval v Perugii práva a ve 26 letech byl zvolen starostou tohoto města. Ale při dalších válkách měst Jana svrhli a zajali. Během tuhého žalářování prožil osobní obrácení. Dal anulovat své manželství a vstoupil po svém propuštění, vykoupeném mnoha penězi, do francouzského řádu. V roce 1415 oblékl Jan Kapistránský řádový oblek.

Už brzy se Jan Kapistránský stal blízkým přítelem velkého lidového misionáře Bernardina Sienského, kterému se obdivoval. Doprovázel svého o šest let staršího řádového bratra na jeho misijních cestách a odešel nakonec, když přijal kněžské svěcení, sám na putující kázání.

Bernardin Sienský se připojil ve františkánském řádu ke skupině Observantů a byl od r. 1438 až 1442 jejím generálním vikářem. Spolu s Janem Kapistránským se Bernardin staral o šíření observance v Itálii (dodržování řehole).

Jako k Bernardinovi, proudily nyní i k Janovi davy lidí, když kázal na náměstích a z kazatelen. Kam přišel, byl slavnostně přijímán a veden v průvodu do města. Největší kostely byly příliš malé, když kázal Jan lidu. Ovlivněn františkánskou výmluvností a jeho charismatem učinil papež kněze Jana Kapistrána víckrát svým legátem. Jan působil v Rakousku a na Moravě, v Čechách a Německu, v Polsku a v Holandsku. Během 40 let kázal každý den, aniž si dopřál jediný den klidu. Zasažoval svými slovy z kazatelny i do politiky a smiřoval hádající se panovníky a vzájemně se potírající města. Ve slavné bitvě u Bělehradu v roce 1456 zachraňuje Jan Kapistránský svým charismatem a svým odvážným vystoupením před vojáky téměř už poraženými, Západ před zánikem. S křížem v ruce povzbudil misionář válečníky ještě jednou k vzepětí proti Turkům.

Ve františkánském řádu dosáhl Jan Kapistránský v pokračování Bernardinova díla oddělení observantů od minoritů (konventuálních), zachoval však při tom jednotu řádového společenství.

Velká osobnost 15. století, syn přistěhovalce, miláček národa, zemřel 23. října 1456 v Iloku v Uhrách. Jeho ostatky jsou nezvěstné. Papež Alexander VIII. Prohlásil Jana Kapistránského r.1690 za svatého (blahořečení bylo r.1622).

Jan se před svou smrtí intenzivně snažil o svatořečení svého přítele Bernardina Sienského, došlo k němu r. 1450.

Známořování: klasickým znázorněním Jana Kapistránského je obraz, který ukazuje světce s korouhví. Jedním z nejznámějších příkladů toho je malba od Bartolomea Vivariniho, která vznikla r. 1459, tři roky po Kapistránově smrti, a je dnes v pařížském Louvru.

*Z knihy Rok se svatými
(D.K.)*

***

ZPRÁVY A INFORMACE

Zápis ze schůze pastorační i ekonomické farní rady, konané dne 16. 9. 2007 v Újezdě

Pastorační záležitosti:

1. Dopis otci arcibiskupovi o dění v naší farnosti vypracují členové pastorační rady a tento dopis je zveřejněn na str. 12.

2. Návrhy:

- Otec Můčka navrhl prohodit mše sv. ve všední den ve filiálních kostelech ve Slopném a v Drnovicích
- Sobotní ranní mše sv. v Újezdě je velmi málo navštívená, proto otec Můčka seznámil farní radu s návrhem, jestli by měla být zrušena či nikoliv. Část farní rady se vyjádřila pro zachování této mše sv., padl i návrh přesunout tuto mši sv. na večer s nedělní platností.
- Byl podán návrh, aby se zprovoznil dolní sál na faře jako místo setkávání, a to jak pro školáky, kteří musí čekat některé dny po vyučování i 45 minut na zastávce, tak i pro věřící čekající po mši sv. na autobus nebo pro rodiny s dětmi.
- Pastorační rada navrhla, aby bohoslužby na Štědrý den (půlnoční) byly v Újezdě ve 22.00 hod., ve Slopném ve 22.00 hod. a v Drnovicích ve 20.00 hod.
- Otec Strogan farní radu informoval o svém záměru pozvat mládež od 10 let – kluky i holky do tělocvičny ZŠ Újezd na fotbal a florbal, kde by se pravidelně scházeli od října. Otec Strogan dále farní radu informoval o svých plánech jet s ministranty některý

řijnový víkend na nějakou faru na Šumpersku, s tím, že by mu s organizací pomohli tatínci ministrantů - farní rada mu vyjádřila podporu.

Ekonomické záležitosti:

1. Co se podařilo:

- výmalba kostela v Újezdě
- varhany v kostele ve Slopném
- schody ke kostelu v Drnovicích

2. Plány do budoucna:

- nový mramorový oltář v kostele v Újezdě (na přání otce arcibiskupa), studie byla zadána ing. Meluzínovi; při svěcení oltáře by se posvětil i kostel, který nikdy nebyl konsekrován biskupem, pouze požehnan děkanem při zahájení bohoslužeb po dostavění
- schodiště ke kostelu v Újezdě
- fasáda kostela v Újezdě
- křížová cesta na místě starého hřbitova kolem kostela v Újezdě + zpěvněné plochy
- bezbariérový vstup do kostela v Újezdě pro starší i občany na vozíčku
- nutné opravy: okapy, věž kostela – v jednom místě padají cihly
- oplocení kostelů v Újezdě, v Drnovicích i ve Slopném – aby vznikl uzavřený prostor (nutná studie)
- pomoc farníkům Dolní Lhoty při stavbě kostela – jak fyzicky, tak i finančně.

Zapsala G. Pavelková

Zápis ze schůze pastorační i ekonomické farní rady, konané dne 17. 9. 2007 v Horní Lhotě

1. Pastorační záležitosti.

Hlavní náplní schůze bylo připravit dopis otci arcibiskupovi, který je uveden na str. 14. Celá schůzka proběhla ve velmi otevřené a kritické atmosféře. Téměř všichni členové se shodli, že všechno, co se ve farnosti dobrého udělalo je zásluhou dobré práce členů ekonomické i pastorační rady a mládeže farnosti. Někteří členové, mající bohaté zkušenosti s výchovou dětí a pastorační mládeže rozhodně nesouhlasí s některými pastoračními aktivitami duchovního správce.

2. Ekonomické záležitosti.

Generální oprava varhan a celková úprava na kůru, nová podlaha, dveře na kůru, zábradlí, jsou již zaplacené. Zbývá dluh na ústředním topení, které bylo pořízeno ve farní budově v celkové částce 140.000,-- Kč. O farní dům pečuje pan Ing. Josef Šenovský, který informoval o využití farní budovy: Naše farnost poskytuje možnost ubytování ve farním domě. Tuto službu využívají mnozí mladí z jiných farností. Uplynulé prázdniny byly využity beze zbytku. Ubytování na faře využily děti a mládež z Vizovic, Morkovic u Prostějova, z Hradčovic, ze Štípy, z Lidečka a z naší farnosti. Společné prázdninové pobyty přispívají k utváření sounáležitosti mládežnických kolektivů a nepochybně jsou i nějakým krůčkem na cestě k Bohu. Pro naši farnost nejsou zanedbatelné ani příspěvky ubytovaných na provoz farního domu, díky kterým nemusíme provoz do-tovat. Současně patří naše poděkování sousedům farního domu za shovívavost a trpělivost, se kterou snášeli určité narušení klidu v době pobytů.

3. Pořad bohoslužeb.

Byly projednány pořady bohoslužeb pro čtvrté čtvrtletí 2007 a pastorační plán pro rok 2008, který se v této době utváří.

***

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti
v měsíci říjnu 2007:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.10.:	4.	7.	15.
13.10.:	5.	8.	16.
20.10.:	6.	9.	1.
27.10.:	7.	10.	2.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar
Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v
kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.